

plementerer en dom fra Menneskerettighedsdomstolen, så skal vi også sørge for, at den alene implementerer dommen.

Jeg mener sådan set også, at regeringen har en eller anden, jeg ved ikke, om jeg må sige gentleman's agreement med Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne om, at man aldrig – at man *aldrig* – gør andet end at minimumsimplementere EU-direktiver. Man gør altså kun lige det, man skal. Det kunne man jo også gøre i den her sag, så derfor går jeg ud fra, at der er en vis konsistens i regeringens linje i lovgivningsarbejdet.

Så jeg tror bare, det er deres ideologiske hjerte, der er løbet af med dem, og det går jeg ud fra at vi kan få afklaret under udvalgsarbejdet. Så jeg vil gerne tage en positiv tilgang til lovarbejdet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu tror jeg ikke, at det er nogen hemmelighed, at regeringens ideologiske hjerte meget tit løber af med dem, og det er vel vores andres opgave, også SF's opgave, at være et ideologisk modstykke til den måde, regeringen forsøger at bruge det her på.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om ikke lige præcis det, at vi har snakket om nogle aftaler – og hr. Ole Sohn gjorde jo glimrende opmærksom på, hvordan sådan nogle aftaler bliver indgået – og at vi bør overlade det til aftaleparterne at sørge for, at vi er i overensstemmelse med Menneskerettighedsdomstolens dom, er tilstrækkeligt til, at man på forhånd skal afvise at lovgive om det her spørgsmål. Er SF ikke enig med mig i, at det vil være helt naturligt i henhold til aftalefriheden at sørge for, at vi undlader at lovgive, og at vi derfor sammen stemmer nej til det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr kan få ministerens tilkendegivelse af, at det også er regeringens opfattelse, at SF er et ideologisk modstykke til regeringen. Det tror jeg sådan set ikke der er ret meget tvivl om.

Når vi siger, at vi anerkender dommen, så anerkender vi også, at regeringen kommer med et lovudkast, som vi dog som udgangspunkt ikke er enige i, fordi vi mener, man skal forhandle sig ud af det. Det er derfor, jeg siger, at man kan løse problemet til alles tilfredshed, hvis man mini-

mumsimplementerer rettens afgørelse på en sådan måde, at loven træder i kraft ved udløbet af de indeværende overenskomster. Så giver man netop arbejdsmarkedets parter mulighed for at forhandle sig ud af det og forhandle en erstatning ind i overenskomsterne.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det var egentlig ikke meningen, at jeg ville stille spørgsmål til hr. Ole Sohn, men det gør jeg alligevel, for jeg kan ikke rigtig fange, hvad det er, hr. Ole Sohn siger vedrørende minimumsimplementering, og hvordan SF vil tage stilling til lovforslaget. Som jeg tolker det, vil det sige, at SF på nuværende tidspunkt ikke har taget stilling til, om de vil stemme for lovforslaget.

Hvad angår minimumsimplementering: Det her går videre end minimumsimplementering, netop fordi arbejdsgiveren også er nævnt og også er omfattet af eksklusivaftaler. Hvis jeg tolker hr. Ole Sohn ret, så er det mere end minimumsimplementering, og det er hr. Ole Sohn egentlig imod.

Har jeg forstået det ret, når jeg mener, at det er sådan, at hr. Ole Sohn egentlig er imod, at arbejdsgivere og liberale erhverv også bliver omfattet af forbuddet, fordi de ikke er omfattet af dommen?

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan se, at ministeren venter med meget spidse ører på mit svar.

Nu er det jo sådan, at SF under ingen omstændigheder er imod, at man overimplementerer, heller ikke i EU-sager. Men i denne sag ligger der faktisk et meget kvalificeret høringssvar fra LO, der gør opmærksom på nogle negative formuleringer i lovforslaget, som de gerne vil have ændret eller præciseret, så der ikke sker en overimplementering, som vil svække den kollektive aftaleret mere, end dommen tilsiger.

Jeg går som en selvfølge ud fra, at også Dansk Folkeparti under udvalgsarbejdet vil være med til at få rettet det ind, og jeg er også meget optimistisk med hensyn til udvalgsarbejdet, fordi det bliver tilkendegivet, at man vil lave en parallelitet for de liberale erhverv. Det er vist en kendt sag, at både Dansk Folkeparti og SF har advokeret for det gennem temmelig lang tid.